

Do dne a do roka

Jaromír Nohavica

- Hmi** **C#mi⁷** **F#mi**
1. Byla hluboká noc, venku cizí pes vyl
Hmi **C#mi⁷** **F#mi**
a ja u okna stál a pil.
Hmi **C#mi⁷** **F#mi**
Zřel jsem jen jeho stín, měl rozplizlý tvar
Hmi **C#mi⁷** **F#mi**
a vypadal jak Lomikar

Hmi **C#mi⁷** **F#mi**
R: Do dne a do roka, za zvuku baroka, se rodí rokoko.

Hmi **C#mi⁷**
Do noci hledíme, a vlastně nevíme,
F#mi
zda je to opravdu anebo jenom tak, naoko.

Hmi **C#mi⁷** **F#mi**
Do dne a do roka, za zvuku rokoka, se rodí secese.

Hmi **C#mi⁷** **F#mi**
Do noci hledíme, všichni tam musíme, ale nechce se.

2. Chtěl jsem okřiknout jej, myslím psa v oné tmě,
ale neměl jsem slov, jimiž to lze.
Vzal jsem do ruky kolt, jenž v mé komodě byl
a na černý stín jsem namířil.

R:

3. Ruka chvěla se mi, neboť z krbu šel mráz,
pak se na vteřinu zastavil čas.
Tmě se zježila srst, já ucítil strach,
kdo má na spoušti prst, je vrah.

R:

4. Výstřel protrhl tmu jako rybářům síť,
jako sudičce řeč a niť.
Té noci špatně jsem spal v záři voskových svíc,
ráno tam, co byl plot, nebylo nic.

R:

